

excusable adj. Que
 d'éner excusat

excusació f. Acció d'excusar
 o d'excusar-se, excusa

excusar v. tr. Al·legar a favor
 (d'algui) motius que atenuen
 allò de què se li fa retret, jus-
 tificar-l'en. Excuseu-me amb
prop d'ell de no haver-hi anat
| pron. Si me'n fan retret, ja ta-
bré excusar-me | Excuseu-se
de fer una cosa, al·legar motius